

Välsignelsen

När de vandrar genom tåredalen gör de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsignelse.

Psalt 84:7 Fb.

Men vad innebär det att välsigna?

**Kan Herrens välsignelser hanteras
hur som helst?**

++++++

1. Ordet välsigna

Hebreiska: *barak* – betyder ursprungligen ”falla på knä”. Men också prisa, lova, göra gott mot. På grekiska heter det *eulogia*, som kommer av ett ord som betyder "lovord", "prisa", "tala väl om" etc. Latin *benedictio*, lovprisande, välsignelse.

Det svenska ordet *välsigna* kommer av *väl* = gott, bra, och av *signa* = teckna, märka. När man välsignar tecknar man med korsets tecken. Jag önskar allt gott från korset – befrielse, frälsning, förnyelse, ny start m.m.

När man välsignar någon är det en bön om att det skall gå väl för den man ber för. I sin bön lyfter man upp personen inför Guds ansikte och in i Guds välsignelse. Man ber som Paulus: *Jag böjer mina knän inför Fader ... och ber att han i sin härlighets rikedom skall ge kraft åt er inre människa genom sin Ande* (Ef 3:14,16). Alltså: den som välsignar kommer nedifrån och lyfter upp den han ber för i välsignelsens flöde från Gud.

2. Gud välsignar människan

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem. (1 Mos 1:27-28).

Man och kvinna får tillsammans ta emot välsignelsen. Då kan de förstå varandra och ta emot ett gemensamt uppdrag: *var fruktsamma, föröka er, uppfyll jorden, ta hand om och vårda Guds skapelse.*

3. Gud välsignar Abram.

Och Herren sade till Abram: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse.

(1 Mos 12:1-4).

Lägg märke till:

- 1) Abram får lämna sitt land sin släkt och sin familj.

- 2) Abram får ett annat land, ett nytt folk och han får bli fader för en ny familj.
- 3) Abram blir till välsignelse för att förmedla välsignelse.

Alla är ni ett i Kristus Jesus Om ni nu tillhör honom är ni Abrahams avkomlingar, arvingar enligt löftet.

(Gal 3:28-29, läs också Gal 3:6-9,14).

Abrams välsignelse når också oss: Genom tron på Kristus tillhör vi tillsammans syskonen Abrahamsson!

4. Den aronitiska välsignelsen

Och Herren talade till Mose och sade: Tala till Aron och hans söner och säg: När ni välsignar Israels barn, skall ni säga så till dem:

Herren välsigne dig och bevara dig.

Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.

Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid

Så skall de lägga mitt namn på Israels barn och jag skall välsigna dem.

(4 Mos 6:22-27 enligt Bibel 1917).

Bibel 2000 har undvikit den konjunktiva verbformen *välsigne*. Översättarna ansåg att den formen var för ålderdomligt svår för moderna öron. Olika översättningar växlar mellan *välsigne* och *välsignar*. Vi bör behålla ordet *välsigne*. Arons präster och vår tids präster får uppdraget att säga detta som en bön, en önskan. Det är en förkunnelse av vad Gud tänker göra. Det framgår av den sista satsen. **Så skall de lägga mitt namn på Israels barn och jag skall välsigna dem.** Gud skriver sitt namn under välsignelsen. Bakom välsignelseordet står Herren själv. Han ger det han säger.

I Bibel 2000 får vi *fred* i stället för *frid*. Det hebreiska ordet *shalom* är mycket rikt. Det betyder både frid och fred, både en inte frid där man har det gott ställt med Gud men också fred, harmoni, yttre goda förhållanden.

Lägg märke till att Gud välsignar *dem*. Men den ges samtidigt personligt till var och en: Herren välsignar *dig*.

5. Välsignelsen i vår högmässa.

Läst tillsammans med Nya Testamentet ser vi att Guds folk skall välsignas i den Treenige Gudens namn, detta namn i vilket Herren Jesus befallde att alla dem som upptas till medlemmar i Hans församling och folk ska döpas.

Arons välsignelse sägs till **dig**. Guds folk är ett. Kyrkans välsignelse sägs till **er**. I vår överindividualistiska tid behöver vi hitta vad vi får tillsammans.

Herren välsigne er och bevarer er.

Vi hör här **FADERNS VÄLSIGNELSE**: Han lovar sin omsorg och sitt beskydd om oss och alla varelser. Vi ser hans kupade händer omkring oss.

Herren låte sitt ansikte lysa över er och vare er nådig.

Detta är **SONENS VÄLSIGNELSE**. Guds härlighet strålar från Kristi ansikte (2 Kor 4:6, Hebr. 1:3). I Sonen visar Gud sin nåd. Syndare behöver inte fastna i syndens fulhet. Ty av hans fullhet har vi alla fått, nåd utöver nåd. *Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud och står Faderns hjärta närmast, har gjort honom känd* (Joh 1:16,18 Giertz). När man välsignar, tecknar man med korsets tecken. Man önskar allt gott från korset – befrielse, frälsning, förnyelse, förlåtelse, ny start m.m. Den förlåtne behöver inte slå ned ögonen. I Sonen får syndaren förlåtelse, evigt liv och salighet. Han kan få ögonkontakt med Gud. Vad fantastiskt detta är! Jag är sedd, uppmärksam, bekräftad.

Herren vände sitt ansikte till er och give er frid.

Detta är **DEN HELIGE ANDES VÄLSIGNELSE**. "Herren" betyder här den Helige Ande (jfr 2 Kor 3:17). Den Gud som lät sitt ansikte lysa mot oss, vänder gång på gång sitt ansikte till oss, därför att vi ser bort, glömmer bort vad vi har i Kristus. Anden längtar efter att få dagligen och rikligen förlåta oss alla våra synder, så att Andens frukt – *kärlek, glädje, frid* ... kan växa fram och vi själva bli till välsignelse för andra. Genom

den Helige Ande drar Fadern en människa till den enfödde Sonen (Joh 6:44), för att hon ska bli Guds barn i Honom, få syndernas förlåtelse och barnaskapets ande. I tron talar vi med Gud genom den Helige Ande, liksom "ansikte mot ansikte" och vi ser, som i en gåtfull spegelbild Herrens klarhet. *Vi förvandlas då till Hans avbild, vi förhärligas av den härlighet som kommer från Herren* (2 Kor 3:18).

Sedan slutar välsignelsen med att prästen får uppdraget att lägga Guds namn på oss. Guds namn är:

I FADERNS OCH SONENS OCH DEN HELIGE ANDES NAMN
Gud ger sin himmelska laddning. Då händer detta som Herren säger: ***jag skall då välsigna dem.***

6. Att ta emot välsignelsen.

"Prästen kan säga: *Tag emot Herrens välsignelse.*" Så står det i handboken. Det är viktigt att välsignelsen tas emot. Man kan öppna sina knutna händer då välsignelsen ges för att påminna sig om att ta emot. Välsignelsen och välsignelsetecknet är inte magiska ting. Gud tvingar inte på oss sin välsignelse. Hans tillsägelse är visserligen giltig och hans gåva är verklig också utan vårt gensvar. Men välsignelsen gripes och tas emot i tron och endast så blir den verksam hos oss. Därför svarar församlingen på välsignelsen med orden: "Amen, amen, amen" Amen betyder "Ja, ja, det skall så ske" säger vår vän Martin från 1500-talet.

Om vi tar emot välsignelsen händer något stort med oss. Vi blir till välsignelse. Vi får en ny livsstil: *Löna inte ont med ont eller skymf med skymf. Tvärtom skall ni välsigna, eftersom ni är kallade att ärva välsignelse* (1 Petr 3:9).

När du möter en människa – underbar eller underlig – öva dig då i att välsigna den människan. Kom nedifrån och lyft upp henne i Guds kärlek och önska henne allt gott. Se henne som ett möjligt helgon!

Det finns en motsats till välsignelsen. Bibeln kallar den för *förbannelsen*. Mose säger med stor kärlek till oss: *Se jag förelägger idag välsignelse och förbannelse.*

(Läs 5 Mos 11:26-28 och den märkliga texten om Bileams väl-signelse i 4 Mos 22 ff.)

Förbannelsen är följden av att man inte tar emot Guds välsignelse. När man släcker ljuset eller inte trycker på strömbrytaren, blir allt så kallt, mörkt och meningslöst.

Men Herrens ord är laddade med välsignelser. Stanna upp, ta emot hans ord, bär dem med dig och lyssna inåt.

7. Att välsigna Gud.

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader som i Kristus har välsignat oss med den himmelska världens andliga välsignelse (Ef 1:3. Fb).

Vi ställer oss i välsignelsens flöde och låter väl-signelsen vända tillbaka till Gud i form av lovprisning, tacksägelse, jubel.

Välsignad vare han som kommer! (Matt 21:9)

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och fader, barmhärtighetens fader och all trösts Gud. Han tröstar oss i alla våra svårigheter, så att vi med den tröst vi själva får av Gud kan trösta var och en som har det svårt. (2 Kor 1:3-4)

8. Gode Gud, välsigna maten, amen.

Nej, så bad aldrig Jesus. Och aldrig någon jude på Jesu tid. Inför måltiden välsignade man Gud. Jesus tog ett bröd, tackade (välsignade) Gud, bröt det och gav åt lärjungarna ...

Den judiska bordsbönen löd: *Välsignad vare du, Herre, vår Gud, hela världens konung, som låter bröd framgå ur jorden.*

I Johannes 6 berättas om brödundret. En pojke hade fem kornbröd och två fiskar. Jesus tog bröden, tackade Gud och dela ut till dem som var där ..

Det räckte och det blev tolv korgar över. I fotnoten till Markus 14:19 står det: Bordsbönen, "välsignelsen" frambars vanligtvis i lovprisningens form (Jfr Apg 27:35).

Till eftertanke: Det vi ger till Gud, tar Gud emot och förvandlar. Besvikelserna fastnar inte i oss. Jesus tar hand om dem och helar våra besvikelse-sår.

Synderna tar han bort. Ofta läggs de på kom-posthögen, så att de kan bli gödningsmedel, som låter Andens frukt växa fram.

När vi ger Gud våra synder, ångrar dem och bekänner dem, gör Gud något, som får oss att mogna. Det dumma vi gjort förvandlar Gud till en välsignelse.

Pengarna, vi överlåter kan förvandlas till välsignelse för många. En överlåten fattigpensionär och en överlåten bonusmiljonär kan bli till stor glädje för många.

Sorgerna genomgår ett förvandlingsunder, när vi talar med Herren om dem. *Jag skall förvandla deras sorg till glädje och trösta dem och glädja dem efter deras bedrövelse* (Jer. 31:13).

9. Kan Herrens välsignelser hanteras hur som helst?

Nej, det kan de inte.

Om någon brottats med och bett över vad Gud säger i sitt ord och förstått att det man gör är emot vad Gud har sagt, då kan man inte i Guds namn uttala Guds välsignelse över det.

Vi kan inte välsigna det som Herren förbjudit. Välsignelsen är inte att godkänna det onda. Gud rättfärdiggör inte synden. Men han rättfärdiggör syndaren. Vi kan inte godkänna synden men vi kan godta syndaren = ta emot honom med all Guds godhet och be in korsets förvandlande, förnyande, upprättande, läkande, välsignande kraft honom. *Om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte du också blir frestad* (Gal 6:1).

Utgångspunkten för välsignelsen är alltså att vi faller på knä inför Herren, att vi böjer oss för Honom och tar emot det Han vill ge – och att vi, när vi välsignar andra på hans uppdrag, gör det utifrån samma hållning, nämligen lydnadens hållning. Det vi gör när vi välsignar är att ge vidare det som Herren ger till oss, när vi faller på knä inför Honom.”

10. Postludium: Beraka i b-dur.

Efter gudstjänsten kommer ett postludium – ett efterljud. Välsignelsesånger gnolar och sjunger lekfullt och sprudligt från dem, som varit med och blivit välsignade. Några av dem

bär välsignelsen djupt i hjärtat. Andra har välsignelsens sigill på sina pannor (Joh Upp 22:4). En del är så lyckliga att de fått välsignelsens namn skrivna i sina identitetshandlingar. Det är de som heter Benedictus, Benito, Baruck, Barak, Bengt, Bengta ...

Påven i Rom – välsignad vare han! – heter *Benedictus*. Presidenten i USA – förbarma dig över honom! – han har detta namn i arabisk klädedräkt: *Barak*. Mussolini – den arme mannen! – hade det välsignade namnet *Benito*. Men han ville inte kännas vid sitt namn utan lät sig istället kallas IL DUCE – ledaren. Han ville inte stå där nere i välsignelsens flöde. Han ställde sig med höjderna på höjderna. Därför gick det som det gick med honom, läs Jesaja 14:13-15 och Lukas 18:14b. Den anonyme man som skriver dessa rader heter också Bengt. När hans namn översätts och nämns tillsammans med hans efternamn, händer det att somliga suckar fram det och säger: ”Den välsignade Pleijel”! Men han själv meddelar, att han gärna bär detta namn och gör det med stolt ödmjukhet.

Han gör nu det som man bör göra i gristiders kristider för att undvika svinsmitta: Han lägger höger hand på hjärtat, ser dig djupt i ögonen och sänder dig många välsignelsens och godhetens vibrationer.

Gud välsigne dig!

Sjung med mig denna slutpsalm 290 vers 5

***Mitt i all omsorg för mitt liv
mitt hjärta är hos dig,
och i min vardag glad jag vet
att du välsignar mig.***

Bengt Pleijel

www.oasrorelsen.se